

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ ТА БІОТЕХНОЛОГІЙ ІМЕНІ С.З. ГЖИЦЬКОГО
ФАКУЛЬТЕТ ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННЯ ТА ІНФРАСТРУКТУРНОГО
РОЗВИТКУ
КАФЕДРА ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до кваліфікаційної роботи
освітнього ступеня «*Бакалавр*»

на тему: «Формування земельнокадастрових даних на території Чертізького
старостинського округу Стрийського району Львівської області»

Виконав: студент 4 курсу
Спеціальності
193 «Геодезія та землеустрій»
Шепа Роман Васильович
Керівник: Ковалишин О.Ф.
Рецензент: Пиріг А.В.

Дубляни 2025

УДК 332. 62

«Формування земельнокадастрових даних на території Чертізького старостинського округу Стрийського району Львівської області» – Шепан Роман Васильович – Кваліфікаційна робота. Кафедра земельного кадастру. – Дубляни, Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені З.С. Гжицького. – 2025.

55 стор. машинописного тексту, 1 таблиця, 10 рисунків

При виконанні дипломної роботи проведено огляд літератури з питання ведення Державного земельного кадастру та формування його інформаційного забезпечення. Подано характеристику природно-економічних умов досліджуваного регіону. Сформовано проект

Дипломна робота передбачає заходи з безпечних умов праці та охорони і раціонального використання земель.

Ключові слова: державний земельний кадастр, інформаційне забезпечення, проект землеустрою, земельна ділянка.

ЗМІСТ

Вступ	6
1.Огляд літератури	7
2. Характеристика об'єкта	19
3. Топографо-геодезичні роботи	23
4. Вимоги до складання технічної документації і електронного документа	28
5. Внесення інформації до системи ДЗК	35
6. Охорона навколишнього середовища	39
7. Охорона праці	45
Висновки	52
Бібліографічний список	53

ВСТУП

У нашій країні земля має найбільшу цінність, оскільки вона є основним виробничим активом і ключем до економічного розвитку. Сьогоднішня ситуація у країні та зокрема військове вторгнення в Україну вплинуло на всі сфери суспільних відносин, зокрема земельні. Ключовими елементами їх функціонування є державна інформаційна система, а саме Державний реєстр речових прав на нерухоме майно та Державний земельний кадастр (ДЗК). Тільки їхня одночасна робота може забезпечити засвідчення договорів купівлі-продажу земельних ділянок і, таким чином, реєстрацію прав власності. Таким чином, для захисту цілісності та конфіденційності інформації, запобігання несанкціонованому втручанню третіх осіб та спотворенню даних, а також уникнення рейдерства, уряд призупинив функціонування державних реєстрів та баз даних.

Однак, за умов воєнного стану, земельні відносини продовжують функціонувати. Часто необхідно здійснювати деякі реєстрації в земельному кадастрі та отримувати доступ до його даних через адміністративні послуги. Кадастр – це система, що має важливе значення для економіки та планування, яка надає дані з цих питань, а також дані про землю. Він є основою для правових аспектів, таких як право власності, та фінансових аспектів, таких як оподаткування землі. Кадастр також надає дані для прийняття планувальних рішень. просторового планування в територіальних громадах, контролю над концентрацією земель, моніторингу земельних відносин. Тому в умовах воєнного стану важливо забезпечити регулювання земельних відносин, оскільки це забезпечує безпеку як земельної, так і аграрної сфер, а також відновлення країни.

Кадастрові системи мають динамічний характер. У відповідний період виконують різні функції.

1. ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

У сьогоденнішніх умовах особлива увага приділяється діяльності системи державного земельного кадастру.

Для врегулювання питань ведення ДЗК у 2008р. державним комітетом їх земельних ресурсів прийнято єдину концепцію щодо системи нормативно-правових актів, які б забезпечували гарантування прав та інформаційного забезпечення про земельні ділянки. Дана система, як передбачалося концепцією має відповідати чинному законодавству, враховувати ключові завдання центральних органів виконавчої влади у сфері земельних ресурсів та охорони довкілля для реалізації єдиної науково-технічної політики. Вона також повинна узагальнювати та адаптувати найкращі практики міжнародних, міждержавних, регіональних і національних стандартів та нормативних систем, запозичених у розвинених країн.

За цей час в розрізі концепції прийнято низку нормативних документів. Регулювання ведення Державного земельного кадастру здійснюється відповідно до Конституції України, а також Земельного, Податкового та Цивільного кодексів та інших нормативно-правових актів. Конституція гарантує громадянам право власності та користування природними ресурсами (стаття 13). Земельний кодекс визначає порядок управління земельними ресурсами, умови набуття прав на землю, її раціональне використання та встановлює відповідальність за порушення земельного законодавства. Цивільний кодекс регулює питання державної реєстрації нерухомого майна, включаючи земельні ділянки та об'єкти, які на них розташовані. Податковий кодекс встановлює правила щодо орендної плати за землю (стаття 288) та інших аспектів грошової оцінки земель. Нормативно-правова база ведення кадастру в Україні включає відповідні закони та акти, які систематизовано у відповідних положеннях. Дані документи є основоположними і з реалізованими у законі «Про ДЗК» та порядку його ведення.

Закон України "Про Державний земельний кадастр" встановлює правові, економічні та організаційні основи ведення кадастру, регулює порядок ведення кадастру, його структуру, зміст та механізми взаємодії з іншими державними реєстрами.

Основні положення включають:

- Мета ведення кадастру – забезпечення обліку земельних ресурсів, їхнього цільового призначення та обмежень у використанні.
- Принципи кадастру – відкритість, достовірність, актуальність даних та їхня доступність для громадян.

Дані принципи забезпечать доступність до відомостей громадян, органів державної влади та місцевого самоврядування. Усі відомості мають бути актуальними та відповідати фактичному стану земельних ділянок. Єдина система кадастрового обліку забезпечить повну інформацію та її інтеграцію з іншими реєстрами, зокрема Державним реєстром речових прав на нерухоме майно.

Головним органом, відповідальним за ведення Державного земельного кадастру, є Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру. Вона займається:

- Реєстрацією земельних ділянок та внесенням змін у кадастрові дані.
- Наданням кадастрових витягів та довідок.
- Контролем за якістю та достовірністю інформації.

Визначено систему органів, відповідальних за реєстрацію та оновлення кадастрових даних.

Склад відомостей – кадастр містить інформацію про земельні ділянки, їхні межі, кадастрові номери, власників та користувачів. А саме:

- Кадастровий номер – унікальний ідентифікатор земельної ділянки.
- Межі ділянки – визначені відповідно до геодезичних координат.
- Цільове призначення – класифікація землі згідно з її використанням.
- Право власності та користування – інформація про власника або користувача ділянки.

- Обмеження у використанні – наприклад, природоохоронні зони, санітарні та охоронні території.

- Державна реєстрація земельних ділянок – встановлено порядок реєстрації, внесення змін та отримання кадастрових витягів.

Крім встановлення меж, документація також необхідна у таких випадках:

- присвоєння кадастрового номеру ділянці з державним актом старого зразка (до 2004 р.);
- відсутність відомостей у кадастрі, попри наявність кадастрового номера;
- оформлення кадастрового номеру для ділянки, на якій розміщено нерухомість;
- виправлення помилок у межах чи площах ділянок після перенесення даних до кадастру;
- усунення технічних недоліків (перетин меж, помилки координат тощо).

Після затвердження, така документація стає публічною та загальнодоступною.

Процедура реєстрації включає такі етапи:

1. Заявка на внесення інформації у кадастр через Центр надання адміністративних послуг або онлайн-сервіс.
2. Проведення кадастрової зйомки та перевірки даних.
3. Внесення відомостей до кадастру та присвоєння кадастрового номера.
4. Видачу кадастрового витягу власнику або користувачу земельної ділянки.

Взаємодія кадастру з іншими реєстрами – передбачено інтеграцію кадастрових даних із Державним реєстром речових прав на нерухоме майно.

Також, Закон передбачає інтеграцію кадастрових даних із Державним реєстром речових прав на нерухоме майно – для уточнення даних про власників; Єдиним реєстром об'єктів культурної спадщини – для захисту

історичних пам'яток; Державним реєстром обмежень у використанні земель – для контролю екологічних та природоохоронних зон.

Порядок ведення Державного земельного кадастру безпосередньо впливає на формування відомостей, забезпечуючи їхню точність, актуальність та доступність.

Основні аспекти їх формування передбачають стандартизація даних, а саме, визначає єдині правила внесення інформації, що гарантує узгодженість даних про земельні ділянки; процедуру реєстрації, оновлення інформації та доступ до відомостей.

Через стандартизацію даних формується система відомостей, яка є основою формування даних. Правила внесення інформації визначені порядком ведення ДЗК.

Для здійснення реєстрації земельної ділянки здійснюється на підставі заяви та отримання дозволу від органу виконавчої влади або місцевого самоврядування на розробку землепорядної документації. Документація є необхідною умовою для формування земельної ділянки. Саме формування земельної ділянки передбачає визначення та присвоєння кадастрового номеру, який має відповідну структуру.

НКЗ:НKK:НЗД,

Де НКЗ – номер кадастрової зони;

НKK – номер кадастрового кварталу;

НЗД – номер земельної ділянки.

Позиційна структура передбачає таку систему цифр:

XXXXXXXXXXXX:XXX:XXXX

Разом із технічною документацією створюється електронний документ відомостей державного земельного кадастру про об'єкт. Його структура включає перелік відомостей визначених ст. 6 Порядку ведення ДЗК. Призначення електронного документа полягає у визначенні правильності сформованої інформації, відповідності меж земельної ділянки межам визначених на Публічній кадастровій карті та прийнятим рішенням у їх

використанні. Ці функції виконують державні кадастрові реєстратори структури територіальних органів Держгеокадастру та сертифіковані інженери-землевпорядники, які мають на проведення цих робіт відповідні дозволи.

Земельній ділянці, дані про яку внесені до Державного земельного кадастру, надається кадастровий номер, що слугує її унікальним ідентифікатором у цій системі. Кадастрова нумерація земельних ділянок єдина по всій Україні.

Кадастрові реєстратори здійснюють перевірку та внесення відомостей відповідно до встановлених норм, що мінімізує ризик помилок. Під час оновлення інформації передбачено механізми внесення змін у кадастрову систему, що дозволяє своєчасно коригувати дані про власників, межі ділянок та їхнє цільове призначення. Порядок ведення кадастру регулює механізми надання інформації органам влади, громадянам та бізнесу, забезпечуючи прозорість земельних відносин.

Тобто, ДКР протягом визначеного часу опрацьовує подані документи та проводить державну реєстрацію земельної ділянки, виконуючи такі дії:

За допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру присвоює ділянці кадастровий номер. Відкриває Поземельну книгу та вносить необхідні відомості, за винятком даних про затвердження земельпорядної документації та інформації про власників чи користувачів земельної ділянки. Робить позначку на титульному аркуші документації щодо перевірки електронного документа та внесення відомостей до Державного земельного кадастру, після чого повертає документацію заявнику. Ця позначка є підставою для подальшого затвердження документації органами державної влади чи місцевого самоврядування. Після прийняття рішення про затвердження документації та передачі засвідченої копії відповідному органу Держгеокадастру реєстратор протягом двох робочих днів вносить дані до Поземельної книги у цифровій та паперовій формі. В день отримання інформації про зареєстровані речові права на нерухомість реєстратор вносить

дані про власників та користувачів земельної ділянки до Поземельної книги, використовуючи Державний реєстр речових прав.

Якщо заява подана в електронній формі, на підставі даних сертифікованого інженера-землевпорядника реєстратор формує витяг або рішення про відмову у реєстрації та передає їх у паперовій формі до відповідного центру надання адміністративних послуг. За бажанням заявника відомості можуть бути надіслані електронним шляхом через телекомунікаційні засоби.

Інформація з кадастру може бути надана заявнику:

- у паперовій формі;
- в електронному вигляді через Публічну кадастрову карту або Єдиний державний вебпортал електронних послуг із використанням кваліфікованого електронного підпису. Всі документи, створені під час ведення кадастру, мають однакову юридичну силу незалежно від форми подання.

Заявнику безоплатно видається витяг з кадастру про земельну ділянку, який містить всю необхідну інформацію. Він є дійсним три місяці, за винятком витягів, що підтверджують державну реєстрацію земельної ділянки або використовуються для оформлення спадщини, які мають необмежений термін дії.

Витяг може містити дані про речові права на земельну ділянку з Державного реєстру речових прав, якщо заявник цього бажає.

Документ у паперовій формі видається в день подання заяви, а в електронному — у режимі реального часу. Він містить QR-код для перевірки автентичності та посилання на Державний земельний кадастр.

Як наслідок вдалося сформувати єдину державну геоінформаційну систему даних про земельні ділянки в межах державних кордонів України, їх цільове призначення та обмеження в експлуатації. Інформація вноситься до баз даних, перевіряється, систематизується та впорядковується за єдиними та встановленими правилами. Завдяки застосуванню сучасних інформаційних технологій в адмініструванні, інформація про земельні ділянки доступна як для

фахівців, що працюють у сфері земельних відносин, так і для зовнішніх користувачів. Користуючись електронними послугами, громадяни можуть замовити адміністративні послуги щодо отримання інформації з Держкомзему, витягу з технічної документації щодо нормативної грошової оцінки землі, інформації про права власності на земельну ділянку, про осіб, які ознайомилися з інформацією про право власності на земельну ділянку, інформації з державної статистичної звітності про наявність земельних ділянок та їх розподіл, а також подати запити.

З моменту запровадження воєнного стану функціонування всіх інформаційних систем було призупинено з міркувань безпеки. Однак наразі їх функціонування поступово відновлюється. Сьогодні Постановою Кабінету Міністрів України № 480 від 19 квітня 2022 року відновлено функціонування Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, але з деякими обмеженнями. Зокрема, лише нотаріуси, які перебувають у списку нотаріусів, затвердженому Міністерством юстиції України, уповноважених здійснювати нотаріальні дії щодо цінного майна під час воєнного стану, можуть посвідчувати договори, включаючи договори купівлі-продажу земельних ділянок.

Ситуація з Держкомземом довгий час залишалася незмінною і лише наприкінці квітня її функціонування було відновлено після прийняття Закону України № 2211-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин у умовах воєнного стану». Закон мав на меті забезпечити оперативне розміщення виробничих потужностей підприємств, переміщених (евакуйованих) із зони бойових дій, спростити процедуру зміни цільового призначення земель, удосконалити деякі інші правила, частково затверджені Законом України № 2145-IX від 24 березня 2022 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану». Закон також закріплює право Міністерства.

Міністерству аграрної політики та продовольства України приймати рішення про відновлення або подальше зупинення функціонування Держкадастру за погодженням з Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру. Повноваження державних кадастрових реєстраторів також обмежені. Наступним кроком стало затвердження Постанови Кабінету Міністрів України № 564 від 7 травня 2022 року «Деякі питання ведення та функціонування Державного земельного кадастру в умовах воєнного стану». У Постанові також зазначається, що в умовах воєнного стану в Україні та через місяць після його скасування дії щодо внесення інформації (змін до інформації) про об'єкти земельного кадастру, використання цих даних, зокрема шляхом отримання доступу до кадастрової системи, публікації кадастрової інформації через Публічну кадастрову карту, повинні здійснюватися з дотриманням таких правил:

Цей перелік може мати деякі обмеження (умови) щодо прийняття державними кадастровими реєстраторами рішень щодо внесення інформації (змін до інформації) до Держгеокадастру, надання такої інформації, а також відмови у внесенні або наданні таких даних. Однак, немає законодавчих вимог щодо опублікування картографічної основи, індексних кадастрових карт (планів), базових аналітичних та кадастрових інформаційних шарів та всіх даних Держгеокадастру, зокрема у векторному вигляді, на офіційному веб-сайті через Публічну кадастрову карту.

2. Інформацію з Держгеокадастру можуть надавати адміністратори центрів адміністративних послуг відповідно до процедури, затвердженої Законом України «Про адміністративні послуги» або уповноважені посадові особи місцевих органів виконавчої влади, які успішно пройшли підвищення кваліфікації у відповідній галузі. Відповідно до частини 3 статті 6 Закону України «Про Державний земельний кадастр» (Закон України, 2011 р.), пункт 3 ст. Згідно з пунктом 4 Порядку адміністрування Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру № 36 від 28 січня 2016 року «Про призначення розпорядника Державного земельного кадастру», Розпорядником

Державної служби «Центр державного земельного кадастру» призначено Державне підприємство «Центр державного земельного кадастру». Саме вони забезпечують: постійне функціонування інженерно-технічної інфраструктури Державної кадастрової системи; удосконалення апаратно-програмного комплексу Національної кадастрової системи; надання електронних послуг шляхом оновлення Публічної кадастрової карти.

Завдяки їм відбувається оновлення даних, постійне внесення нових відомостей про земельні ділянки, їх межі та нормативну грошову оцінку, збільшення кількості заяв, поданих онлайн, що спрощує процес реєстрації земельних ділянок. Органи прокуратури та досудового розслідування отримали доступ до відомостей кадастру, що сприяє прозорості та контролю. Внесено зміни до Порядку ведення кадастру для удосконалення процедури зміни цільового призначення земель, зокрема особливо цінних та лісових ділянок.

Останні зміни в законодавстві, що впливають на ведення Державного земельного кадастру, включають:

- Децентралізація управління землями – завершено передачу сільськогосподарських земель громадам, що дозволяє місцевим органам самостійно приймати рішення щодо розпорядження земельними ресурсами.
- Обов'язкова електронна реєстрація – введено вимогу щодо реєстрації земельних ділянок через онлайн-сервіси, такі як “Дія”, що значно прискорює процес.
- Оновлення процедури зміни цільового призначення – уточнено порядок зміни цільового призначення земель, зокрема для комерційного та аграрного використання, із запровадженням електронного подання заяв.
- Захист інтересів власників земельних ділянок – Кабінет Міністрів України прийняв постанову щодо адміністративних процедур у сфері земельних відносин, що сприяє захисту прав власників.
- Моніторинг земель і ґрунтів – затверджено порядок проведення моніторингу земель, що дозволяє своєчасно виявляти зміни стану земель та оцінювати заходи з їх охорони.

Впродовж останніх років система Держгеокадастру подає інформацію щодо приватизованих ділянок. Так у 2024 році на території Львівської області приватизовано 34672 земельні ділянки.

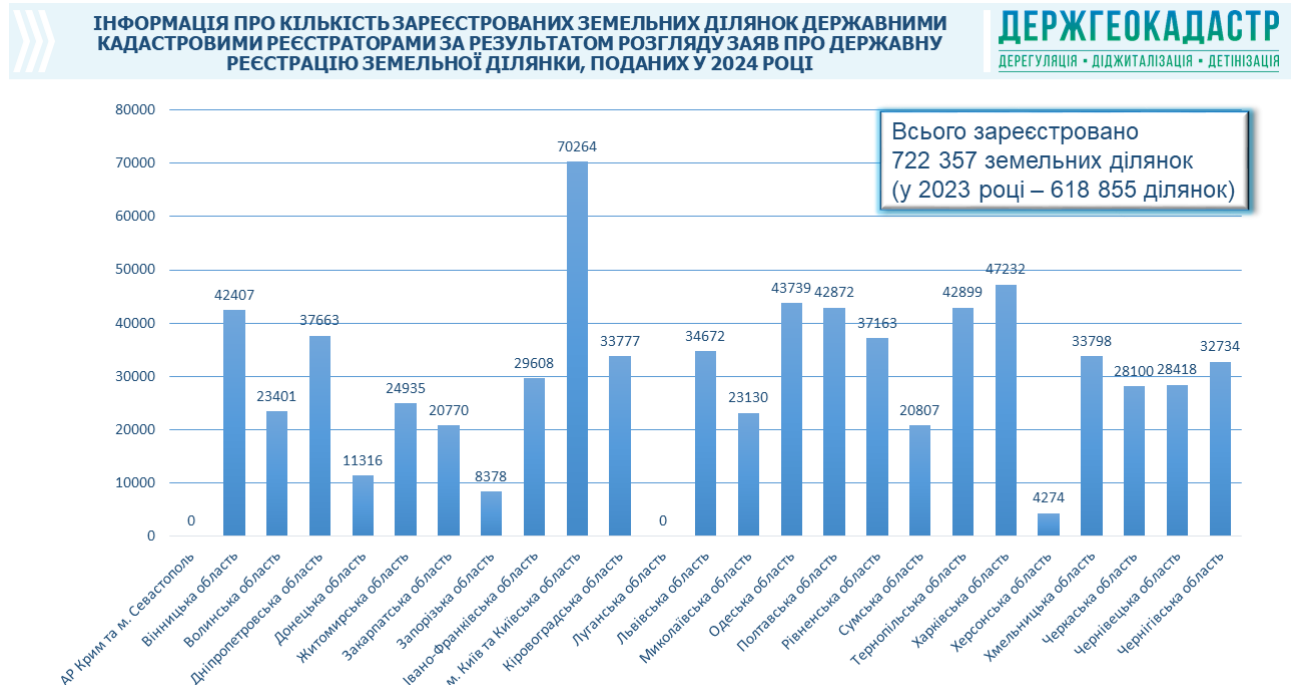

Рис. 1.1 Інформація про зареєстровані ділянки

У 2024 році проведено низку заходів з вдосконалення автоматизованої системи з метою захисту в ній відомостей, зокрема впроваджено 21 функціонал. Забезпечено взаємодію з іншими інформаційними системами з використанням електронного інформаційного ресурсу «Трембіта» (рис. 1.2).

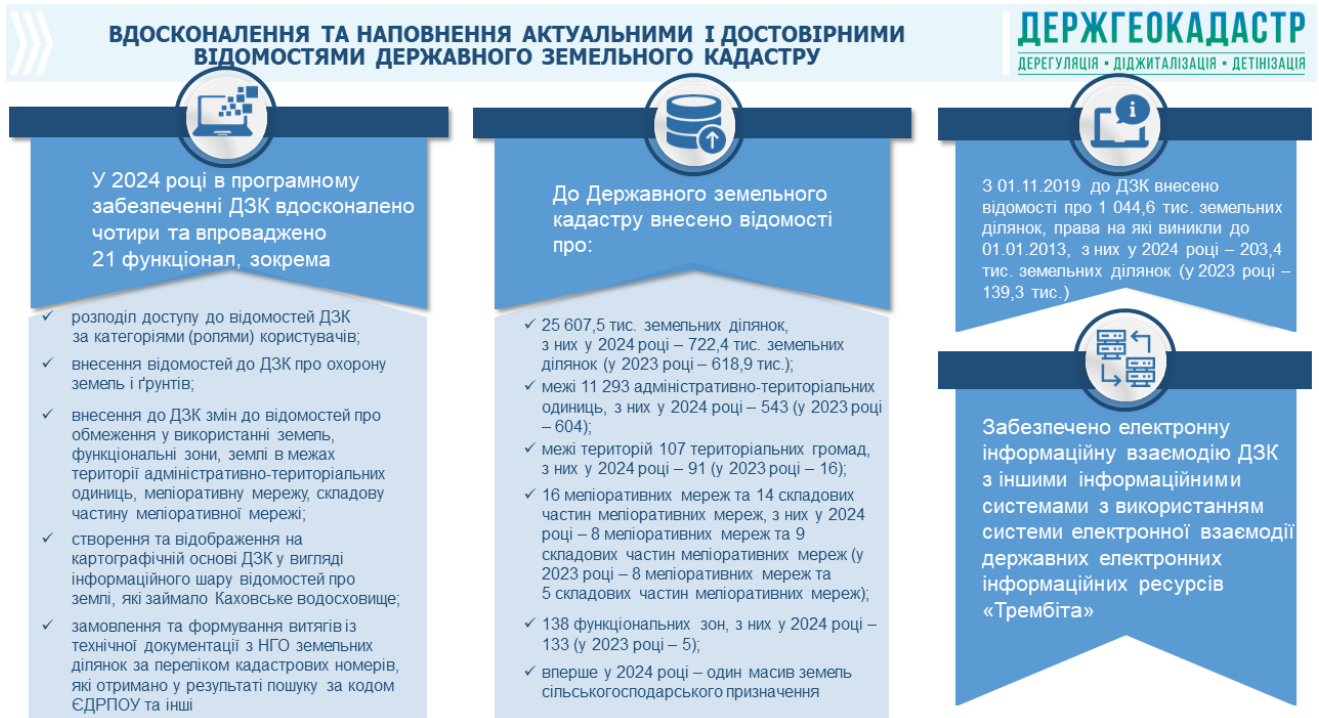

Рис. 1.2 Вдосконалення та наповнення ДЗК

Загальна система організації взаємозв'язку ДЗК із територіальними громадами дозволяє поповняти відомості та сприяє удосконаленню земельних відносин, поповнення місцевого бюджету шляхом підвищення земельного податку (рис. 1.3).

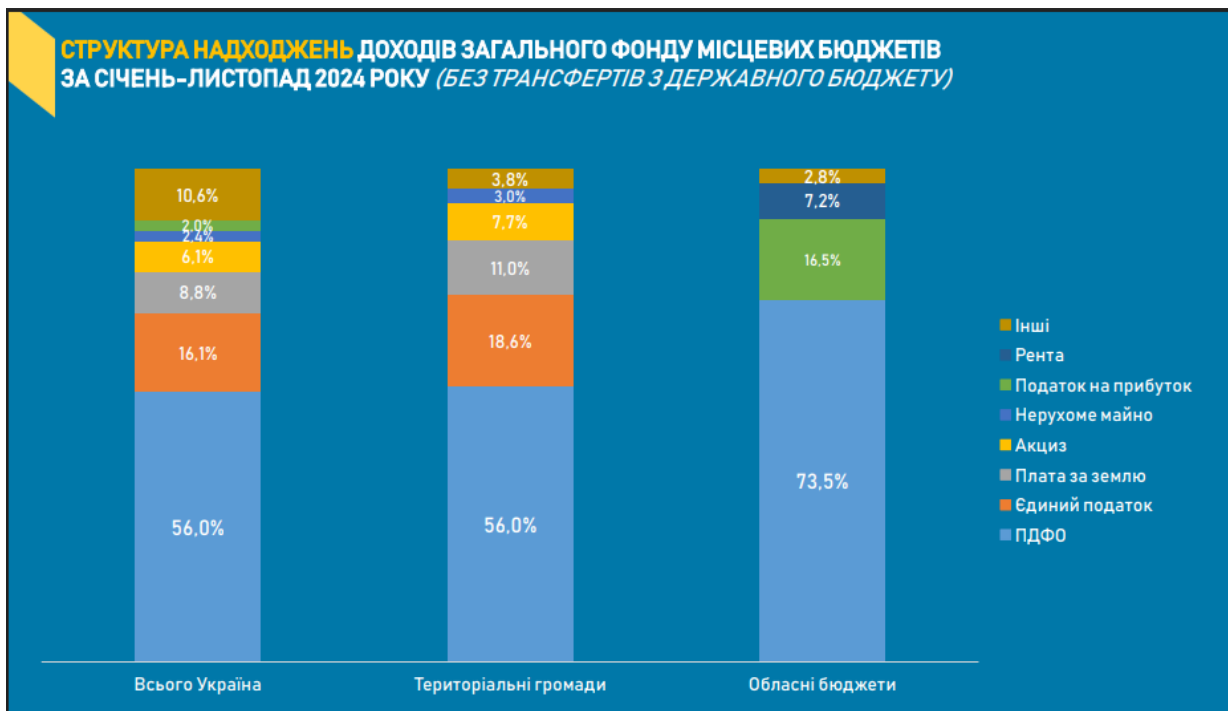

Рис. 1.3 Надходження у бюджети

Аналіз результатів, що у бюджеті територіальних громад податок пов'язаний із використанням об'єктів нерухомості, в тому числі землі складає 13 %. Тому важливим у системі ДЗК є інформація щодо платників податків та вартості земельних ділянок. Основою для отримання інформації є дані ДЗК про реєстрацію земельних ділянок, інформація про які повинні бути внесені до реєстру речових прав на нерухоме майно. На території територіальної громади проведена нормативна грошова оцінка земельних ділянок відповідно до методики затвердженої у 2021р.

Розділ 2 Характеристика об'єкта

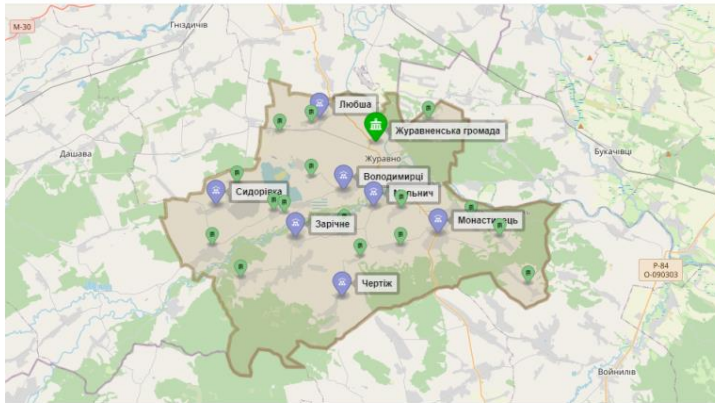

Рис.2.1 Журавненська територіальна громада

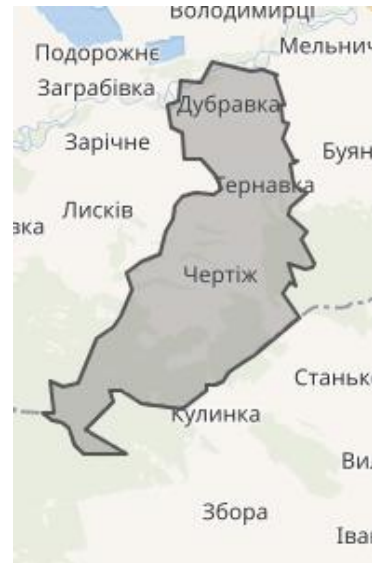

Рис. 2.1 Розташування Чертівського СО

Чертівський старостинський округ утворився після реформи децентралізації і належить до Журавненської селищної громади, Стрийського району. До 2020 року село Чертіж було центром Чертівської сільської ради. Населення тут становить 638 осіб. Площа населеного пункту 194 га. Загальна площа старостинського округу 3298,00 га.

Розподіл земельних угідь на території Чертівського старостинського округу подано у табл. 2.1. Аналізуючи структуру розподілу земель бачимо, основними користувачами є громадяни, які є власниками земельних часток паїв (31,05%) та лісгосподарські підприємства (31,48 %). Також на території є землі запасу, які складають 28,6 %. Земельні частки паї громадяни здають в основному в оренду недержавному сільськогосподарському підприємству Даноша та Берегиня-Львів.

У межах СО утворилися мінеральні ґрунти. Це піщані, суглинкові, глинисті. Тип ґрунтоутворення підзолистого, дернового, буроземного з різними підстелюючими породами. На височинах, сформувались ґрунти сірі лісові та чорноземи опідзолені та вилуговані, вкритих лесовидними суглинками. Територія старостинського округу багата на лісові ресурси.

Таблиця 2.1

Розподіл земель за власниками та користувачами на території Чертізького старостинського округу

Власники, користувачі	Площа, га	%
1. Сільськогосподарські підприємства, всього	207,798	6,3
1.1 Недержавні с.г. п-ва	207,798	6,3
1.1.3 С.-г. товариства	207,4480	6,29
<i>ТзОВ «Берегиня-Львів»</i>	17,80	
<i>ТзОВ «Даноша»</i>	189,6480	
1.2.4 Підсобні сільські господарства недержавних підприємств	0,35	0,01
2. Громадяни, яким надані землі у власність і користування	1023,9193	31,05
2.1 Селянські фермерські господарства	0,8779	0,03
2.2 Для ведення товарного виробництва	593,4020	17,99
2.3 Особисті підсобні г-ва	305,64	9,27
2.4 Ділянки для обслуговування житл. б-ку і господарських будівель	124,0000	3,76
3. Заклади, установи, організації	32,62	0,99
4. Промислові та інші п-ва	5,0000	0,51
5. П-ва та орган. транспорту і зв'язку	27,4103	0,83
8. Лісогосподарські підприємства	1038,10	31,48
9. Водогосподарські підприємства	20,0	0,61
12. Землі запасу	943,1518	28,60
Всього земель	3298,0	100

Для уточнення даних у системі кадастру та узаконення прав власності нами розглянуто формування технічної документації для громадян, які проживають на території Чертізького старостівського округу. Земельні ділянки

в основному розташовано у межах населеного пункту та мають наступні характеристики.

Земельна ділянка Бигар Ю. С. :

- місцезнаходження - в межах населеного пункту села Чертіж, вулиця Центральна, буд. 23 Стрийського району Львівської області;
- категорія земель за основним цільовим призначенням - землі забудови, землі сільськогосподарського призначення (код - 200, 100)
- цільове призначення - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) та для ведення особистого селянського господарства, шифр згідно класифікатора видів цільового призначення земельних ділянок - 02. 01 та 01.03;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь (КВЗУ малоповерхова забудова (0.25 га).

Межі земельної ділянки визначені безпосереднім обстеженням. Згідно матеріалів топографо-геодезичних робіт визначено, що площа складає 0.2500 га та 0.2248 га.

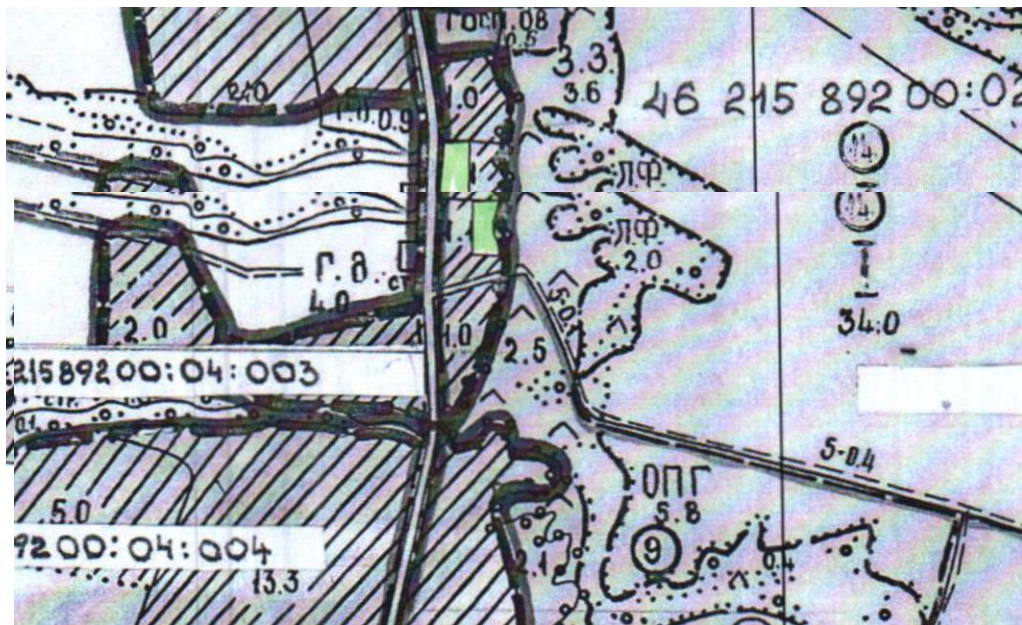

Рис. 2.2 Схема місцезнаходження земельної ділянки Бигар Ю.С.

З місцезнаходження - в межах населеного пункту с. Чертіж, вул. Центральна, буд. 97 Стрийського району Львівської області, (КВЗУ) - малоповерхова забудова (0.2233 га).;

Характеристика аналогічна до попереднього власника.

Розділ 3 Топографо-геодезичні роботи

Підставою для проведення топографо-геодезичних робіт є договір на виконання робіт. Він укладається із власниками земельних ділянок та виконавцем робіт, до якого додаються документи, які посвідчують особу.

На території Журавненської селищної територіальної громади для отримання координат поворотних точок використовується обладнання фізичної особи-підприємця Терновця В.М. щодо забезпечення технічної можливості безперервного (цілодобового) доступу до останнього. Цим обладнанням є комплекс технічних засобів, до складу якого входять сервери, референційні станції, ліцензійне програмне забезпечення тощо розміщене в межах території України та об'єднане єдиною технологічною схемою. Його використання передбачене для отримання коригуючих поправок у режимі реального часу з метою визначення місцеположення, а також для доступу до результатів ГНСС-спостережень на території України. Згідно зі Звітом НДІГК (інв. №127/1 від 12.09.2019), мережа станцій «ГАКРОБ», що належить ФОП Терновцю В.М., має статус «Геодезична мережа спеціального призначення». Вона має право на поширення диференційних поправок для визначення координат у реальному часі та результатів ГНСС-спостережень. Ці послуги застосовуються для потреб топографо-геодезичної, кадастрової, містобудівної діяльності, інженерно-геодезичних вишукувань у сфері будівництва, гірничої справи, а також для розбудови інженерної та транспортної інфраструктури. НДІГК як адміністратор банку геодезичних даних здійснив геодезичну прив'язку перманентних базових станцій мережі «2АКР08» до Української постійно діючої мережі спостережень за глобальними навігаційними супутниковими системами (ГНСС), що входить до складу Державної геодезичної мережі України. Також було обчислено координати станцій ГМСП «ZAKPOS» у системі координат УСК_2000 (включаючи просторові, геодезичні та плоскі прямокутні координати у проекції Гаусса-Крюгера) та визначено точність цих координат. Крім того, визначено

нормальні висоти станцій мережі «ГАКР08» у Балтійській системі висот 1977 року з використанням моделі квазігеоїда УКГ-2017.

Мережа ГМСП «2АКР08» функціонує відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України №646 від 7 серпня 2013 року, яка встановлює порядок побудови Державної геодезичної мережі. Пункти УПМ ГНСС та пункти ДГМ є вихідними для мережі «ZAKPOS».

Перетворення координат із системи СК-45 у систему координат СК-63 здійснюється за допомогою афінного трансформування методом скінченних елементів на основі результатів науково-дослідних робіт, викладених у відповідних звітах за договорами №1237 від 3 червня 2013 року та №1292 від 1 жовтня 2013 року.

Практичне застосування технології ЯТК передбачає контроль диференційного поля на пунктах ДГМ або ГМЗ, координати яких надаються адміністратором банку геодезичних даних згідно з наказом Міністерства аграрної політики №509 від 02.12.2016 р., зареєстрованим у Мін'юсті за №1646/29776 від 19.12.2016 р. Виписку координат та висот пунктів ДГМ видано ДП «НДІГК» 26.08.2020 року додається у технічній документації.

Перелік станцій ГНСС-спостережень мережі ГМСП «ГАКРОБ» доступний на офіційному сайті компанії: <http://zakpos.zakgeo.com.ua>.

Перед початком виконання робіт було проведено топографо-геодезичні вишукування з метою отримання просторових даних про земельну ділянку. Здійснено рекогносцировку території та визначено межі ділянки, на якій проводились топографо-геодезичні роботи.

Для забезпечення координатної основи під час виконання землевпорядних робіт використовувались послуги мережі постійно діючих референсних GNSS-станцій компанії ZAKPOS, базові станції якої мають визначене положення у системі координат СК63(1).

Польові роботи з визначення координат точок земельної ділянки виконувались із використанням GNSS-приймача Trimble 5800, який має сертифікат калібрування №200/658 від 16.08.2022 р. Спостереження

здійснювались у режимі реального часу (RTK) із застосуванням коригувальних даних від референцних станцій мережі ZAKPOS.

Схема GNSS-СПОСТЕРЕЖЕНЬ визначає: вихідний пункт STRY
Координата $X=XXXXXXXX$ Координата $Y=XXXXXXXX$. Координата $Z=XXXXXX$. Система координат СК-63. Система висот Балтійська 77. Клас мережі: українська постійно діюча. Назва мережі: ZAKPOS. Прилад: GPS South S660P. Тип антени. Кількість векторів: XX. Середню довжину вектора.

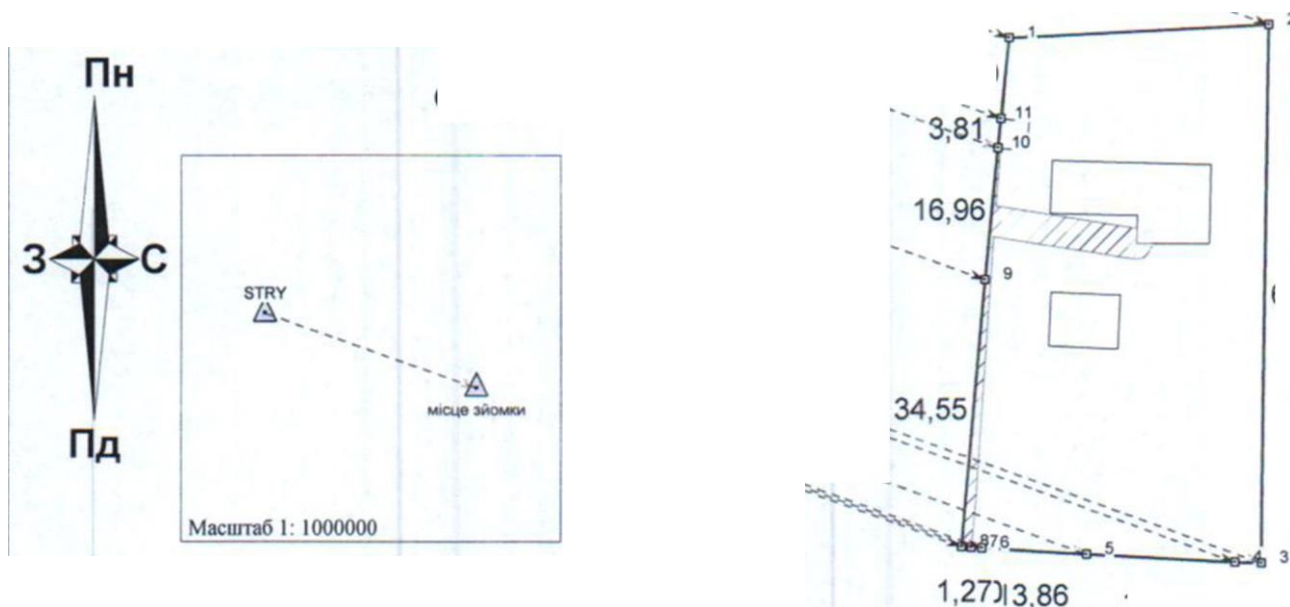

Рис. 3.1 Схема GNSS-спостережень 3Д1

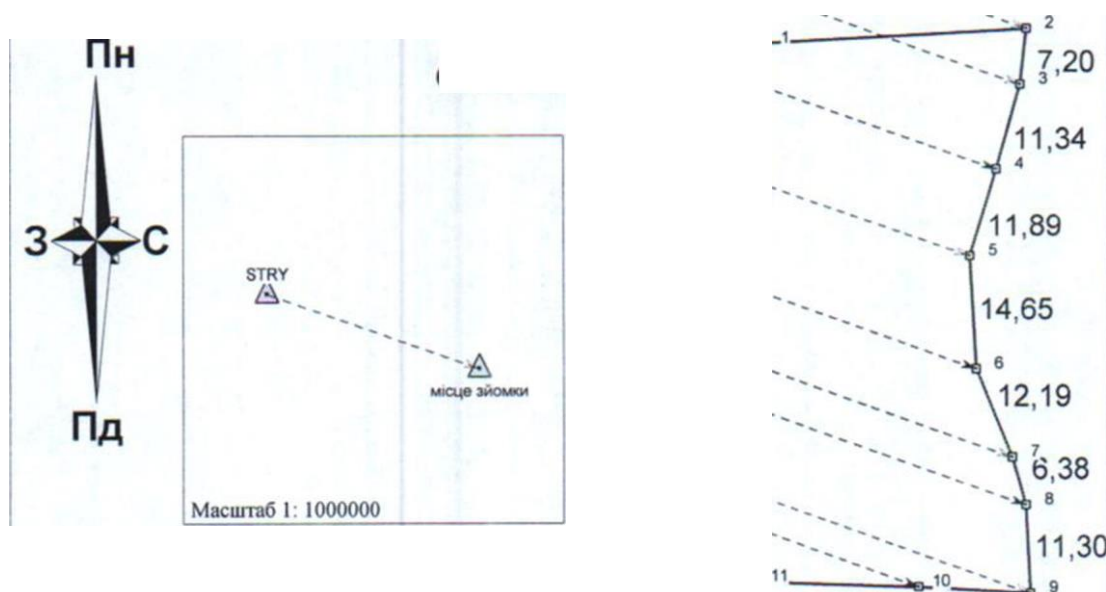

Рис. 3.2 Схема GNSS-спостережень 3Д2

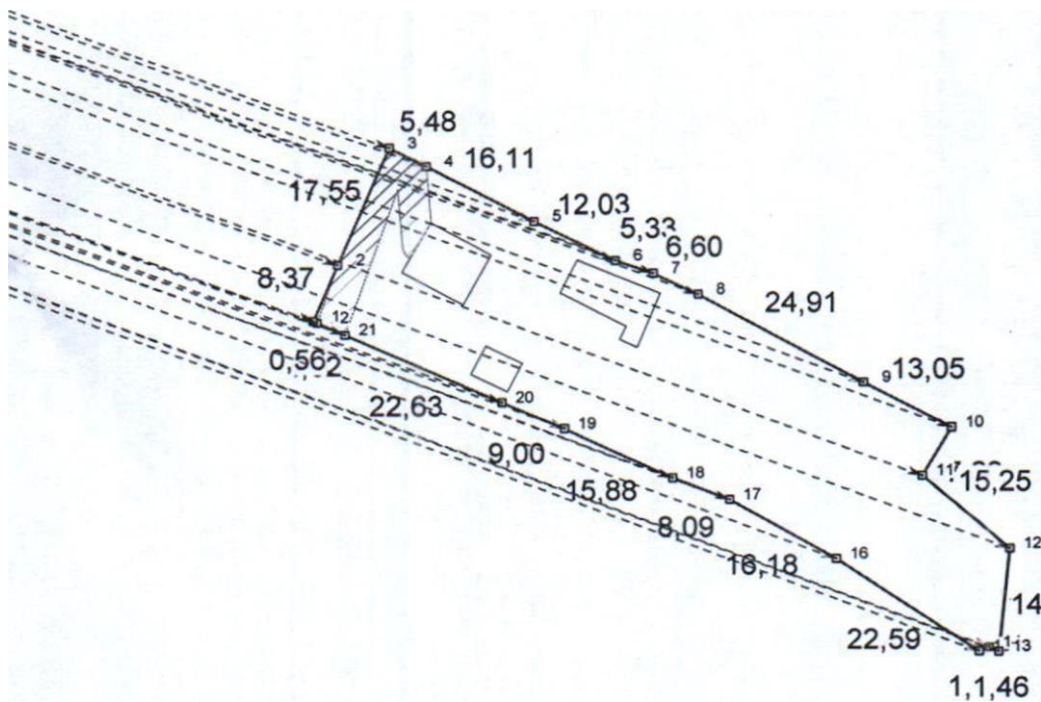

Рис. 3.3 Схема GNSS-спостережень 3ДЗ

За результатами спостережень, максимальне значення середньоквадратичного відхилення (СКП) не перевищувало 0.05 м, що відповідає вимогам щодо точності проведення таких робіт.

Доступ до серверу мережі забезпечувався через мобільний інтернет за стандартом GSM/GPRS. Постачальник послуг мобільного зв'язку — ПрАТ «Київстар». Підключення до мережевого серверу здійснювалось за адресою: gnss.org.ua, порт 20059. Передача поправок від мережі здійснювалась у форматі RTCM v3.x.

Для формування коригувальних поправок використовувалась технологія мережевого RTK – Master Auxiliary Corrections (MAX), що є відкритим алгоритмом, затвердженим комітетом RTCM 104 як стандарт для GNSS-мереж. Поправки формуються в реальному часі одночасно з кількох базових станцій, одна з яких виконує роль головної (Master), інші — допоміжних (Auxiliary). Вибір станцій здійснюється автоматично на основі положення приймача. Розрахунок поправок RTK виконується у програмному забезпеченні Leica GNSS Spider v4.3, що встановлене на сервері мережі.

Перетворення координат у місцеву систему координат МСК-46, пов'язану з УСК-2000, виконано за допомогою модуля перерахунку координат у складі програмного забезпечення “Digitals”.

Обробка матеріалів польових вимірювань також здійснювалась у програмному середовищі “Digitals” на персональному комп'ютері. У результаті створено цифрову модель місцевості (файл формату .dmf) та підготовлено електронний обмінний файл у форматі XML, відповідно до вимог Закону України «Про державний земельний кадастр», для державної реєстрації земельної ділянки.

Після завершення польових робіт та обробки результатів сформовано планово-картографічні матеріали щодо встановлення меж відповідної земельної ділянки.

Такими картографічними матеріалами є кадастрові плани земельних ділянок двох власників.

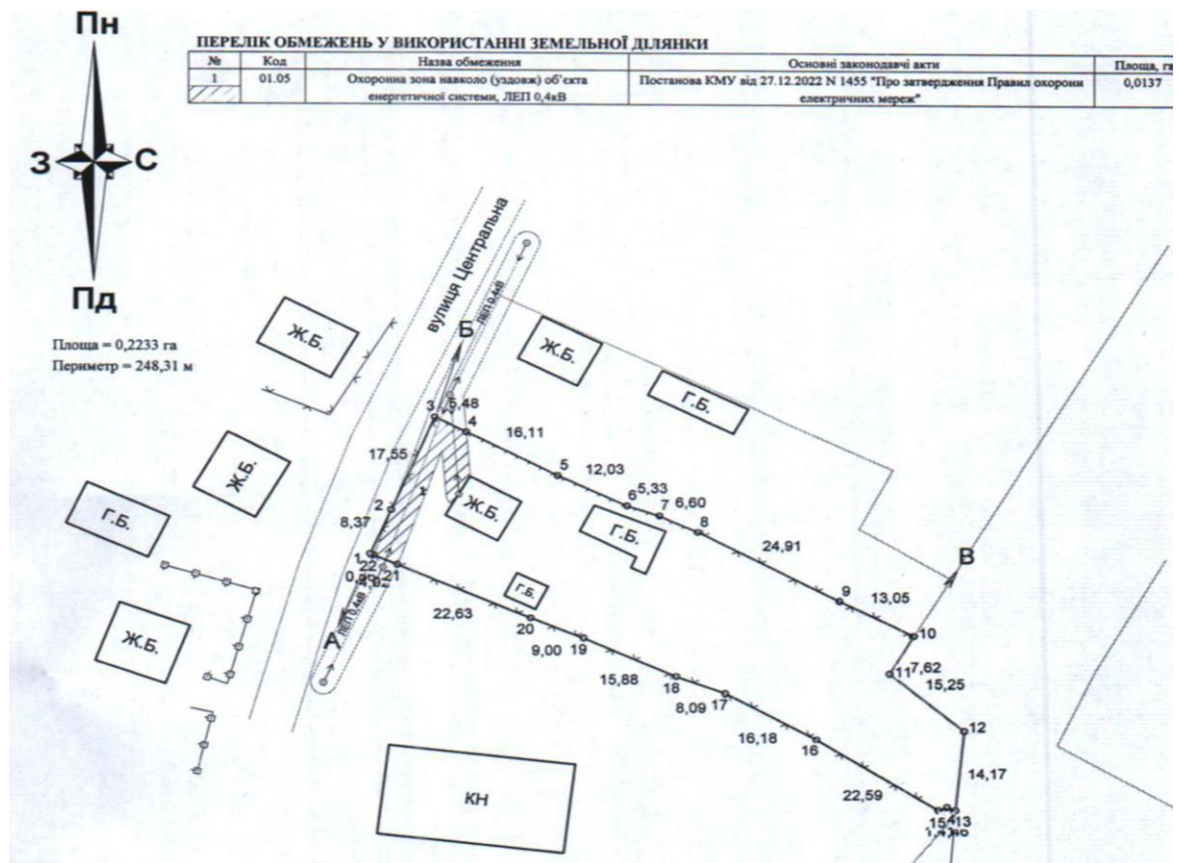

Рис. 3.4 Картографічне розташування обмежень у користуванні земельною ділянкою Бигар.

Розділ 4 Вимоги до складання технічної документації і електронного документа

Камеральні роботи щодо формування технічної документації виконується у програмному продукті Digital. Результати формуються як в електронному так і у паперовому вигляді у форматі схеми, проєкту, робочого проєкту або технічної документації.

Згідно з ДСТУ 2392-94, термін "документація" означає сукупність документів, сформовану для досягнення певної мети.

У відповідності до ДСТУ 2732:2004, документом вважається інформація, зафіксована на матеріальному носії, що виконує функцію збереження та передачі цієї інформації у часі та просторі. Документація включає в себе документи як її складові частини — цільову інформацію, орієнтовану на певного користувача та представлену на конкретному носії (наприклад, диск, книга тощо) у визначеному форматі. Під терміном "програмна документація", що належить до технічної документації, ГОСТ 19.101-77 розуміє набір документів, які містять інформацію, необхідну для створення, розробки, обслуговування та використання програмного забезпечення.

Формат проєкту формується законом «Про землеустрій» статтями 25 та 55. Саме ст. 55 цього ж закону визначає вимоги та структуру зазначеної технічної документації.

Процедура встановлення меж ділянки на місцевості здійснюється на основі даних з Державного земельного кадастру, матеріалів Державного фонду землеустрою, оцінки земель та топографо-геодезичних матеріалів.

Розроблення технічної документації ініціюється власником, розпорядником земельної ділянки або землекористувачем.

У випадках, коли земля передається у власність чи користування на підставі цієї документації за рішенням органів влади або місцевого самоврядування, вона розробляється на підставі дозволу, виданого відповідним органом, якщо інше не передбачено законом.

Винятки становлять ситуації, коли документація створюється за замовленням особи, якій передано в управління державне майно, пов'язане з електроенергетикою або газовим господарством, з метою постійного користування земельною ділянкою під відповідним об'єктом.

Відповідно до ч. 5 ст. 186 Земельного кодексу України, технічна документація затверджується:

- органами виконавчої влади або місцевого самоврядування — у разі передачі земельної ділянки у власність чи користування;
- в інших випадках — власником або землекористувачем.

У нашому випадку ініціаторами щодо розробки ТД виступають громадяни, які згідно зі статтею 118 Земельного кодексу, які подали до відповідного органу клопотання Журавненської СТГ, додаючи до нього технічну документацію, що не потребує попереднього дозволу на розробку.

Орган влади протягом місяця з дня отримання документації приймає рішення про її затвердження або обґрунтовану відмову.

При формуванні документації дотримуються відповідних вимог. А саме вона повинна бути структуризована і у ній повинна міститися інформація про ідентифікацію громадян власників ЗД, договір з організацією про умови формування документу. Розділи технічної документації передбачають: пояснювальну записку у якій додаються матеріали, які є підставою для створення документації; завдання на складання ТД; матеріали топографо-геодезичних вишукувань; перелік обтяжень та обмежень прав, наявність сервітутів; акт перенесення обмежувальних зон у натуру, план таких зон. Документи, які підтверджують, що виконавець робіт має право на виконання такої роботи: сертифікат інженера-землевпорядника; свідоцтво про перевірку засобів вимірювальної техніки; свідоцтво власника навігаційних систем.

До ТД додається електронний документ відомостей про ЗД, який є за інформацією ідентичний. Формат електронного документа призначений для структурованого подання земельно-кадастрової інформації. Він розподіляє дані на три основні категорії:

- Метричні – графічне відображення земельної ділянки у державній системі координат (тобто її план);
 - Семантичні – таблична форма подання кадастрових даних про ділянку;
 - Службові – допоміжна інформація, що полегшує автоматизовану обробку та зберігання даних.

Такий поділ сприяє підвищенню ефективності та якості виконання кадастрових робіт.

Структура обмінного формату включає:

- службову інформацію,
- блоки,
- записи з реквізитами.

Службова частина містить дані про журнал обміну та джерело походження кадастрової інформації. Вона розташовується на початку файлу — від першого рядка до моменту початку першого інформаційного блоку.

У межах обмінного формату виокремлюють такі блоки:

- “ділянка”,
- “квартал”,
- “угіддя”,
- “бордюр”,
- “суміжник”.

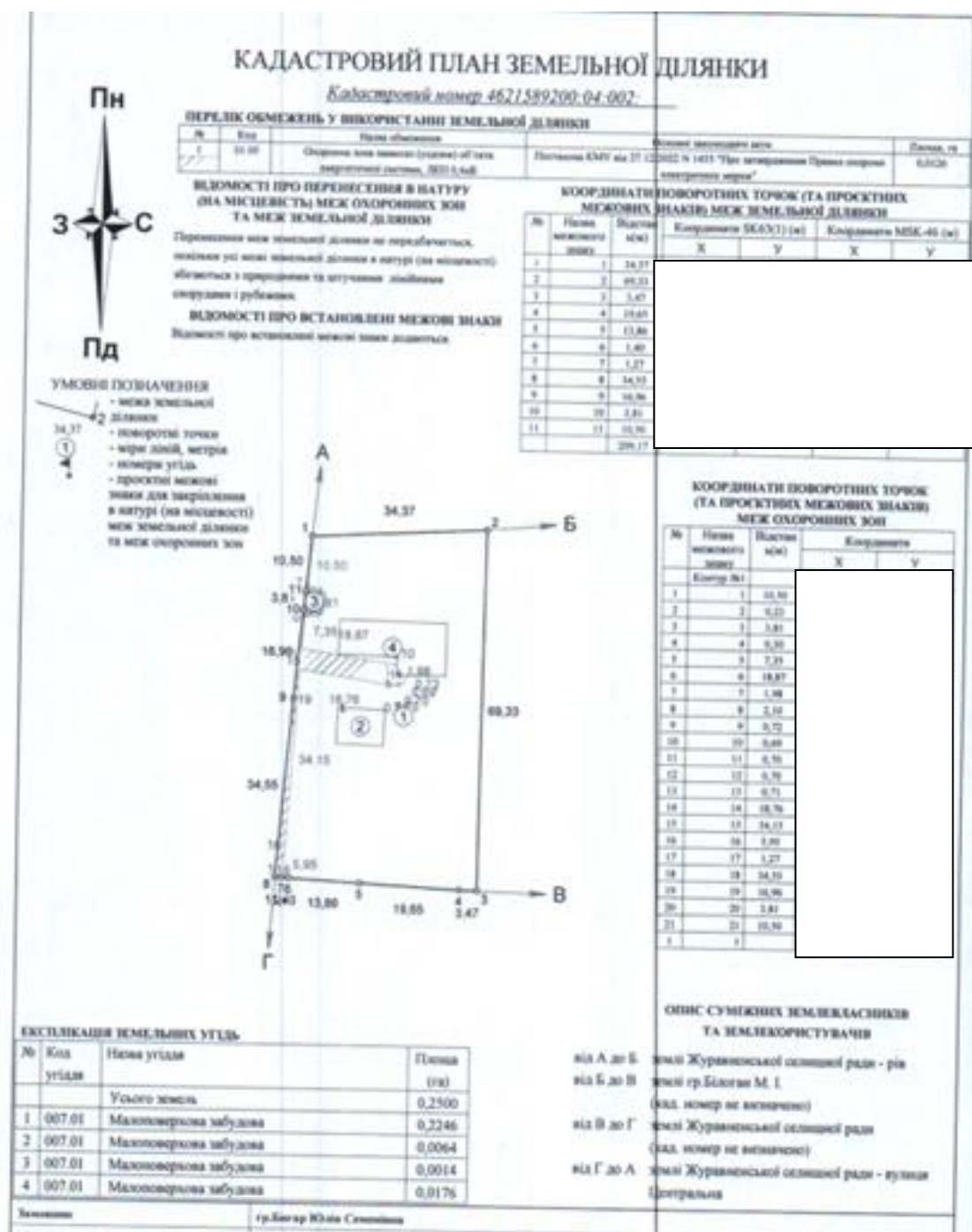
Запис інформації у форматі здійснюється за допомогою дескрипторів (ключових кодів) і реквізитів – елементів даних про земельну ділянку, поданих українською мовою. Реквізити оформлюються як пара “код=значення”, де значення береться в лапки. Якщо значення містить лапки, перед ними ставиться символ /. Реквізити розділяються комами, а відсутність коми означає завершення переліку в межах блоку.

Рядки, які починаються з символу #, вважаються коментарями.

Інформація у файлі розташовується згідно з послідовністю блоків.

Основні вимоги до його складання: обов'язковості реквізитів підприємства, дати складання, змісту та обсягу господарської операції, відповідальні особи та електронного підпису. Підписання або затвердження електронного документа здійснюється шляхом накладення на нього електронних цифрових підписів відповідних посадових осіб. Для всіх працівників, задіяних в обміні електронними документами, необхідно отримати кваліфікований електронний підпис (КЕП).

Електронні документи дозволяють сформувати кадастрові плани земельних ділянок, які додаються у технічній документації.

4.1 Кадастровий план Бигар Ю.С.

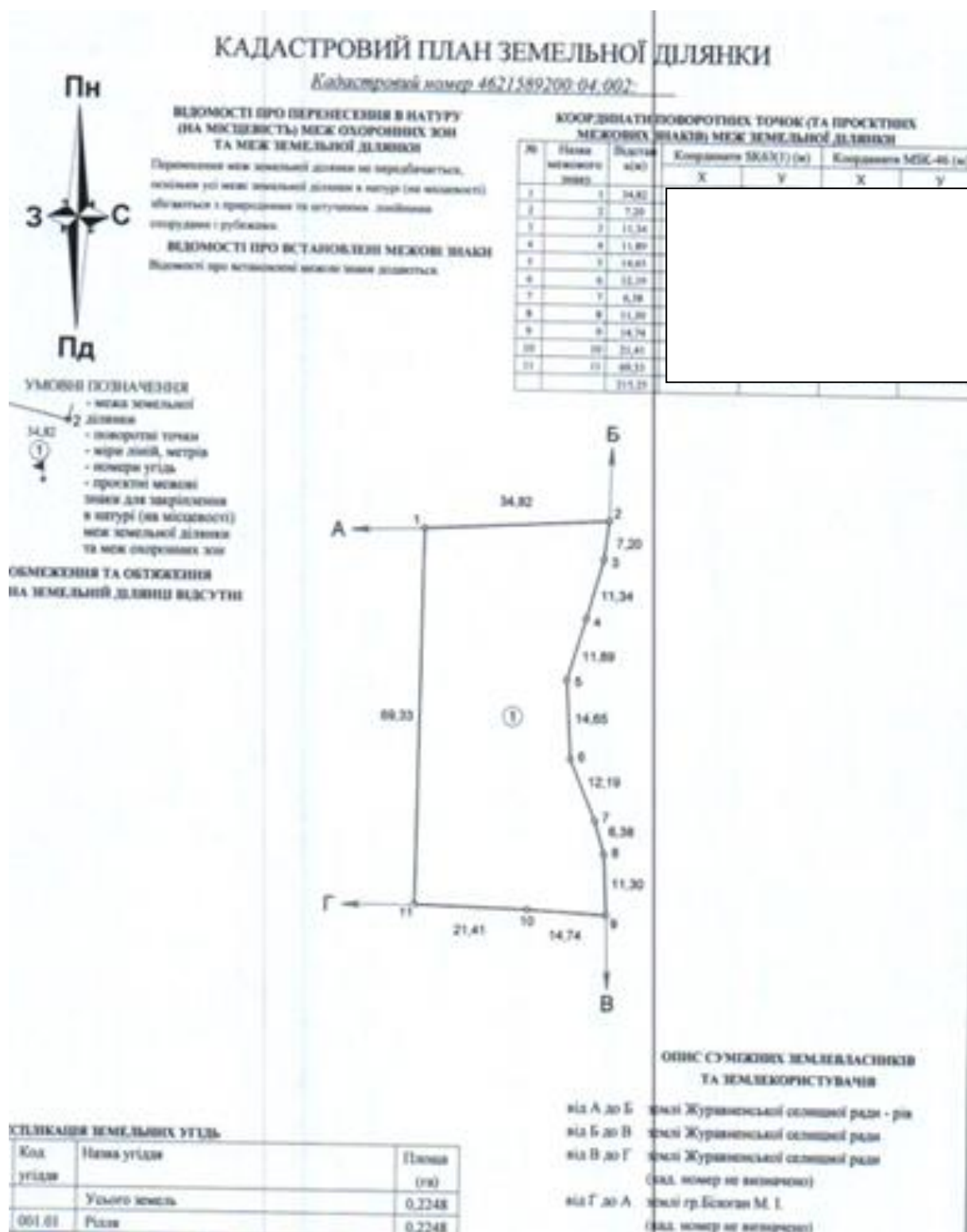

Рис. 4.2 Кадастровий план Бигар Ю.С.

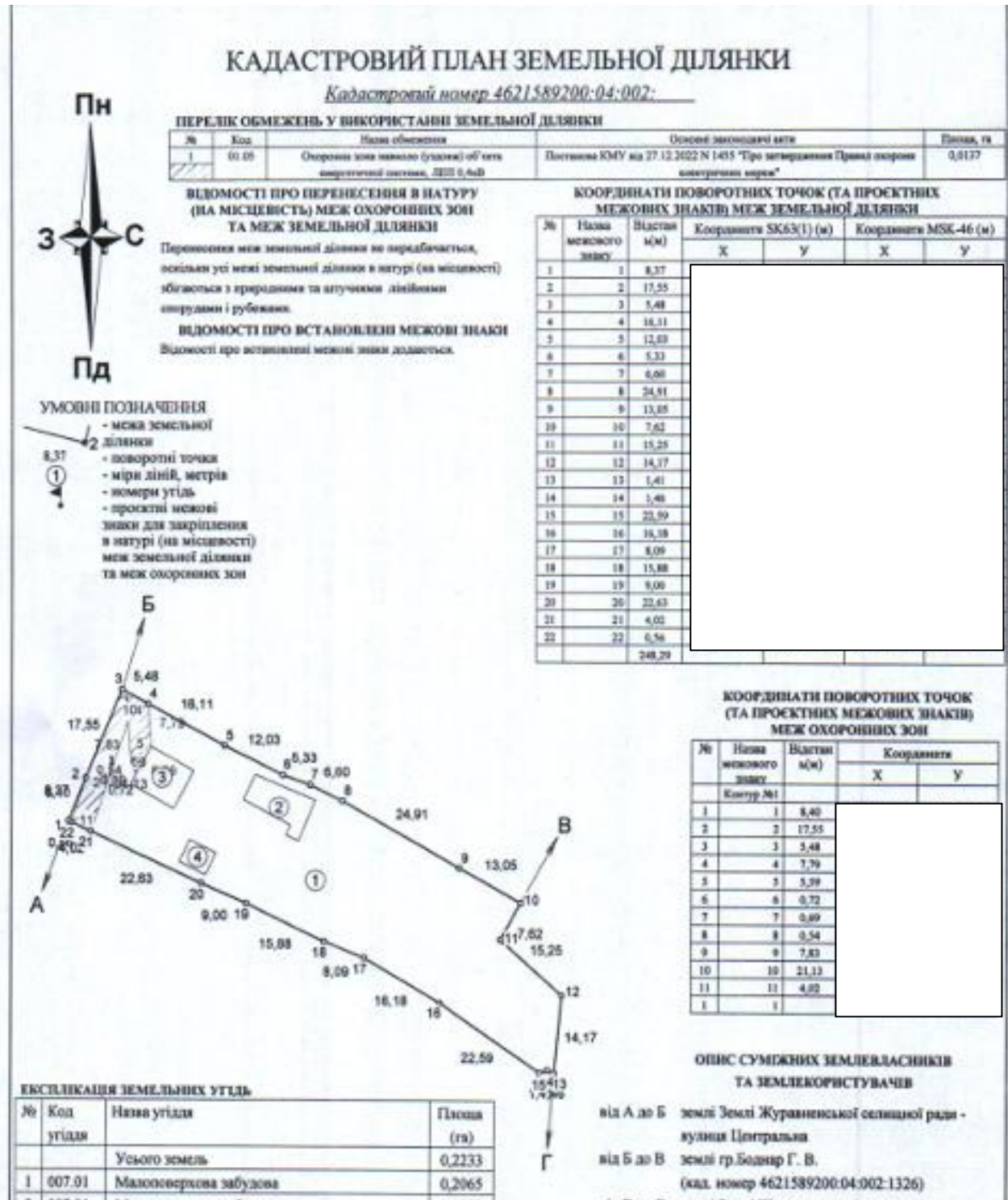

Рис. 4.3 Кадастровий план Васькевич Г.І.

5. Внесення інформації до системи ДЗК

Документація є одним із документів при реєстрації земельної ділянки в Державному земельному кадастрі та отримання витягу з нього для подальшої реєстрації у реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Підставою є заява, рішення власника, у приватизації громадянами відповідно до Земельного кодексу ЗД без необхідності дозволу з боку виконавчої влади, яка подається:

- особисто через Центр надання адміністративних послуг (ЦНАП);
- через електронний кабінет користувача на сайті Державного земельного кадастру;
- через уповноважену особу із відповідними документами.

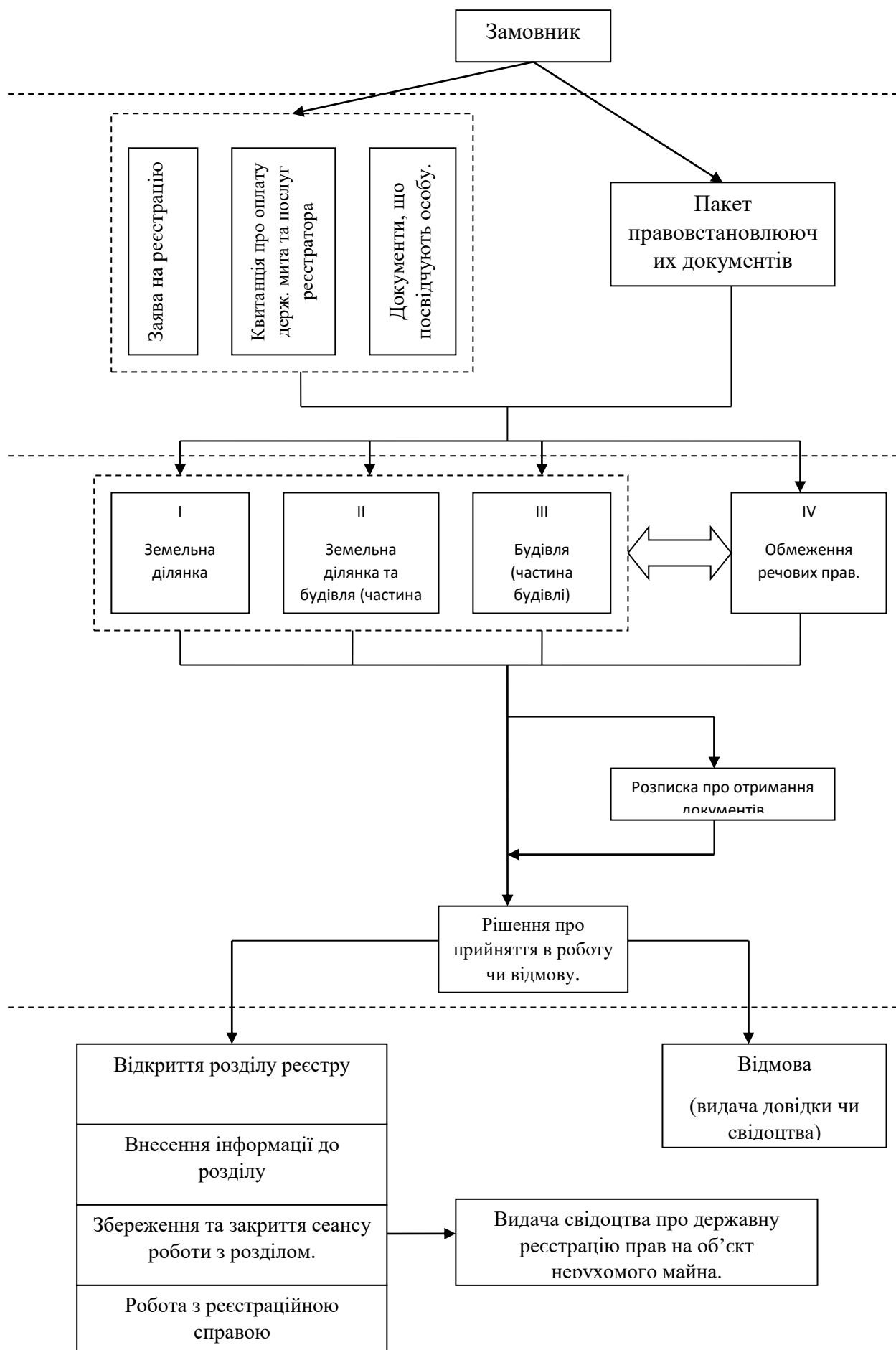
До заяви додається: технічна документація із землеустрою; документ, що підтверджує право на землю (наприклад, державний акт, договір, рішення суду або органу влади); копія документа, що посвідчує особу заявника; довіреність — якщо діє представник; електронний файл з координатами ділянки (у форматі XML); квитанція про оплату адміністративного збору.

Протягом **14 календарних днів** реєстратор перевіряє відповідність документів законодавству; унікальність кадастрового номеру; звіряє координати ділянки. У разі виявлення помилок — надає письмову відмову з поясненням причин.

Після успішної перевірки ділянці присвоюється унікальний кадастровий номер. Інформація вноситься до бази даних ДЗК у Поземельну книгу та Публічну кадастрову карту (доступ до якої сьогодні закрито).

Заявник отримує витяг з Державного земельного кадастру, який містить всі дані про земельну ділянку, включаючи кадастровий номер, площу, координати меж, цільове призначення тощо. Земельна ділянка офіційно зареєстрована у Державному земельному кадастрі.

Схема процесу реєстрації прав на нерухоме майно

Відповідно до статті 2 Закону, державна реєстрація прав – це визнання та підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухомість та їх обтяжень шляхом внесення відповідної інформації до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі – Державний реєстр прав).

Державний реєстр прав є централізованою державною інформаційною системою, яка забезпечує обробку, збереження та доступ до даних щодо зареєстрованих речових прав на нерухомість та їх обтяжень.

Основні принципи реєстрації передбачають: гарантування достовірності та повноти відомостей, обов'язковість реєстрації прав у Реєстрі, а також внесення інформації лише на підставах і в порядку, передбачених законом.

Згідно зі статтею 3 Закону, речові права на нерухомість та їх обтяження виникають лише з моменту державної реєстрації.

Відомості з Реєстру мають презумпцію достовірності та можуть використовуватись у спорах із третіми особами до моменту офіційного припинення прав чи обтяжень (стаття 12). Будь-які правові дії щодо нерухомості повинні базуватися на відомостях, що містяться в Державному реєстрі прав. Тому першим кроком у правовідносинах є перевірка наявності зареєстрованого права власності. Факт наявності прав підтверджується отриманням інформації з Реєстру в режимі реального часу. Відповідно до статті 32 Закону, відомості з Реєстру є відкритими, загальнодоступними та платними, крім окремих винятків. Надання такої інформації регулюється зазначеною статтею та Порядком, затвердженим постановою КМУ № 1127 від 25.12.2015.

Інформацію можна отримати в електронній формі через офіційний сайт Мін'юсту або на папері, звернувшись до державного реєстратора, ЦНАПу чи нотаріуса. Електронний доступ можливий через Портал Дія або інші сервіси, що забезпечують ідентифікацію користувача з використанням електронної ідентифікації.

Після сплати адмінзбору інформація надається за допомогою Порталу або іншої інтегрованої системи.

На папері інформація надається при особистому зверненні до надавачів, якими є: держреєстратор, адміністратор ЦНАПу або помічник нотаріуса. Якщо право власності вже зареєстроване, а інформація не відображається на Порталі Дія, слід звернутись до Мінцифри. Державна реєстрація речових прав діє з 01.01.2013. До цього часу реєстрація здійснювалась, зокрема, у БТІ на паперових носіях. Відомості БТІ входять до архівної частини Реєстру прав.

За відсутності реєстрації в Реєстрі особа має право звернутись для її здійснення. Закон дозволяє реєструвати права, що виникли до 2013 року, без обов'язкової сплати адміністративного збору.

Державна реєстрація проводиться лише на підставі поданих документів, що відповідають вимогам законодавства.

Повний перелік документів, порядок реєстрації, а також процедура обліку безхазяйної нерухомості визначаються Порядком, затвердженим КМУ № 1127.

Під час реєстрації прав, що виникли до 01.01.2013, державний реєстратор зобов'язаний витребувати від відповідних органів або БТІ документи, якщо вони не подані заявником.

Державну реєстрацію прав здійснюють органи місцевого самоврядування, районні держадміністрації та нотаріуси. Мін'юст не є органом, що проводить реєстрацію.

Згідно із законом, реєстрація проводиться за місцем розташування нерухомого майна. У випадках, передбачених Мін'юстом, – незалежно від місця розташування, зокрема щодо майна у Криму та окремих областях.

Порядок дій у період воєнного стану визначено постановою КМУ № 209 від 06.03.2022.

Особа має право звернутись до суду для захисту своїх прав (ст. 16 ЦКУ), зокрема, з позовом про визнання права власності у разі спору або втрати підтверджувального документа (ст. 392 ЦКУ).

Розділ 6. Охорона навколишнього середовища

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» основними принципами охорони навколишнього природного середовища є:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- науково обгрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань екологічних, соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища;
- обов'язковість оцінки впливу на довкілля;
- гласність і демократизм при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду;
- науково обгрунтоване нормування впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище;
- безоплатність загального та платність спеціального використання

природних ресурсів для господарської діяльності;

- компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної змінності територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;
- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;
- вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища на основі широкого міждержавного співробітництва;
- встановлення екологічного податку, рентної плати за спеціальне використання води, рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, рентної плати за користування надрами відповідно до Податкового кодексу України;
- врахування результатів стратегічної екологічної оцінки.
- Стан навколишнього середовища вважається задовільним, таким який вимагає додаткових заходів по інженерній підготовці території, а саме: благоустрій існуючих меліоративних каналів та річок, організації санітарно-захисних зон та благоустрою території. Також доцільно розробити систему
- моніторингу компонентів довкілля враховуючи зростаючу потребу екологічного контролю якості сельбищної території.

При аналізі та оцінці поточного стану навколишнього середовища були використані статистичні дані та офіційні дані обласних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та реалізують політику у сфері охорони здоров'я. Основними джерелами інформації були: Звіт про результати моніторингу природного довкілля Львівщини, Екологічний паспорт Львівської області, Регіональна доповідь про стан навколишнього середовища у Львівській області,

статистичний щорічник Львівської області, статистичний збірник Довкілля Львівської області.

В процесі роботи були проаналізовані дані досліджень, що здійснювались суб'єктами господарювання на території населеного пункту.

- В межах опрацювання ДПТ відсутні природоохоронні та ландшафтно- рекреаційні території.
- Магістральних інженерних мереж та систем передачі/розподілу електричної енергії, транспортування/розподілу газу, водопостачання та водовідведення, тепlopостачання, магістральних систем трубопровідного транспорту на території опрацювання відсутні.
- Інженерні мережі нанесено схематично. При виконанні земельних і інших будівельних робіт обов'язково викликати спеціаліста-представника відповідної служби-власника (балансоутримувача) даних інженерних мереж.

Інженерна підготовка території населеного пункту - це комплекс інженерних заходів з метою покращення і зміни природних умов, ліквідації або обмеження фізико-геологічних процесів їх розвитку та впливу на територію населеного пункту.

До інженерної підготовки території відносяться такі заходи: захист від підтоплення, пониження ґрунтових вод і осушення, захист від затоплення та укріплення берегових смуг водоймищ, протиерозійні заходи та боротьба з яроутворенням, заходи проти зсувів, селевих потоків, штучне зрошення тощо.

Основними екологічними проблемами Львівщини є незаконна вирубка лісу, забруднення річок, утилізація відходів, викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Стан атмосферного повітря населеного пункту залежить від обсягів забруднюючих речовин, які викидаються стаціонарними та пересувними джерелами викидів.

Суттєвим джерелом забруднення атмосферного повітря виступає автотранспорт. Викиди від автотранспорту особливо небезпечні для здоров'я

людини, оскільки потрапляють у повітря в приземному шарі, в зоні дихання людини. Якість повітря може погіршуватись з причин експлуатації технічно зношеного транспорту, сумнівної якості пального, недосконалої організації дорожнього руху, стану дорожнього покриття та за несприятливих метеорологічних умов.

Робота промислових підприємств характеризується стаціонарними джерелами викидів шкідливих речовин, які викидають в навколишнє природне середовище важкі метали, діоксиди сірки, азоту, промисловий пил.

Серед забруднювальних речовин, що викидаються внаслідок руху транспортних засобів виділяють: оксиди вуглецю, оксиди азоту, бенз(а)пірен, неметанові леткі органічні сполуки, пил.

Основним джерелом забруднення навколишнього середовища а особливо водних об'єктів є недостатньо добре очищені або взагалі не очищені господарсько-побутові та стічні води.

Екологічний стан поверхневих водних об'єктів і якість води в них є вирішальними чинниками санітарного та епідеміологічного благополуччя населення. Більшість басейнів рік згідно з гігієнічною класифікацією водних об'єктів за ступенем забруднення можна віднести до забруднених та дуже забруднених. Внаслідок недостатнього фінансування будівництва і реконструкція більшості об'єктів каналізування та водопостачання, запланованих державними і регіональними програмами охорони водних ресурсів практично не проводиться.

Основними причинами забруднення поверхневих вод є надходження до водних об'єктів забруднювальних речовин у процесі поверхневого стоку води з забудованих території та сільгоспугідь, ерозія ґрунтів на водозабірній площі.

Якісний стан підземних вод унаслідок господарської діяльності також постійно погіршується. Це пов'язано з існуванням фільтрувальних накопичувачів стічних вод, а також з широким використанням мінеральних добрив та пестицидів.

Враховуючи вищенаведене, можна зробити загальний висновок, що стан атмосферного повітря є задовільний. Оскільки дотримано усіх норм та правил, що стосуються забудови та СЗЗ.

Загалом стан довкілля території планованої діяльності можна охарактеризувати як задовільний.

За результатами агрохімічної паспортизації ґрунтів земель сільськогосподарського призначення концентрації найбільш екологічно небезпечних хімічних елементів (свинець, кадмій, ртуть, мідь, цинк) в основному знаходяться на рівні їхніх фонових значень. На відміну від даних щодо високих рівнів забруднення ґрунтів (5-15 ГДК) у промислових містах і промзонах підприємств, у ґрунтах земель сільськогосподарського призначення незначне перевищення ГДК важких металів зустрічаються лише на угіддях, що безпосередньо прилеглі до цих об'єктів. Однак для оцінки небезпеки забруднення ґрунтів земель сільськогосподарського призначення більше значення мають не абсолютні концентрації в них важких металів, а їх накопичення у рослинницькій і тваринницькій продукції (*ДУ «Інститут охорони ґрунтів України»*).

Забруднення ґрунтів відбувається: під час видобутку корисних копалин та при їх збагаченні, внаслідок захоронення відходів виробництва та побутового сміття, під час ведення бойових дій, при проведенні військових навчань, випробувань, внаслідок аварій та катастроф. Ґрунти істотно забруднюються також під час опадів в зонах розсіювання викидів в атмосферу.

Розвиток промисловості і накопичення продуктів техногенезу в ґрунті обумовлює необхідність розробки і впровадження інтенсивних методів захисту ґрунтового покриву.

Стратегічним напрямом в охороні природи є впровадження безвідходних технологій, замкнутих циклів виробничого водопостачання, ефективних пилогазоочисних споруд, що дозволило б зменшити навантаження на ґрунт в 100-250 разів (<http://www.novaecologia.org/>).

Головними завданнями щодо збереження і поліпшення якості ґрунтів є заходи із запобігання ерозії, підтримання в належному стані діючих осушувальних споруд і будівництво нових, вапнування, внесення науково обґрунтованих норм органічних та мінеральних добрив, недопущення забруднення шкідливими речовинами.

Даний напрямок передбачає заходи з покращення екологічного стану та санітарно-епідеміологічного контролю на території громади з метою охорони і оздоровлення навколишнього середовища та для забезпечення безпечних умов проживання на території громади, які включають утримання зелених насаджень в здоровому, упорядкованому стані, дотримання вимог щодо санітарного очищення території, впровадження системи роздільного збору сміття, ліквідація несанкціонованих звалищ побутових відходів, впровадження ефективної системи поводження з ТПВ (збір, транспортування, утилізація ТПВ).

Стан реалізації природоохоронних заходів на території громади є незадовільним. Така ситуація пов'язана насамперед із повною відсутністю фінансування екологічних заходів з державного та обласного бюджетів і обмеженим фінансовим ресурсом місцевого бюджету (станом на 01.01.2023р. кошти місцевого фонду ОНПС складуть усього 330,0тис.грн.).

З метою регулювання відносин у екологічній сфері та задля залучення додаткових бюджетних та позабюджетних коштів. Селищною радою розроблено цільову бюджетну Програми охорони навколишнього природного середовища населених пунктів Журавненської селищної територіальної громади та затверджено рішенням сесії Журавненської селищної ради.

Упродовж останніх років, через повне руйнування наявних системи очисних споруд та каналізаційних мереж внаслідок тривалої експлуатації спостерігається забруднення водоймищ та ґрунту, в т.ч. скид у природні водні об'єкти - в басейн транскордонної річки Дністер.

Розділ 7 Охорона праці

Охорона праці - це система законодавчих актів, соціально – економічних , організаційно – технічних, гігієнічних та лікувально – профілактичних заходів і засобів , спрямованих на збереження здоров'я і працездатності людини в процесі праці.

Охорона праці відображена в таких актах:

- Конституція України;
- Кодексу про працю та інших.

Поліпшення умов праці є одним з основних ресурсів росту її продуктивності та економічної ефективності виробництва, а також розвитку самої людини.

Проблеми поліпшення умов праці з безпосередньо пов'язані із соціально – побутовим та медичним обслуговуванням працівників, організацією відпочинку, харчування тощо.

Великих збитків на сьогоднішній день виробництву завдає травматизм та захворюваність. Необхідною умовою запобігання виробничого травматизму та аварій повинна стати на виробництві розробка спеціальних заходів на основі аналізу глобального аналізу стану охорони праці , що характеризується наявністю на робочих місцях небезпечних виробничих факторів, умов при яких вони можуть діяти на людей.

Проведення такої роботи можливе лише при впровадженні на виробництві системи управління охорони праці, яка у свою чергу ґрунтується на впровадженні стандартів безпеки праці, галузевих стандартів.

Для проведення землепорядних та геодезичних робіт, пов'язаних з упровадженням даного проекту, потрібні спеціалісти різних кваліфікацій, саме: інженер – землепорядник; технік – землепорядник; мірник; монтажник знаків; водій та робітники.

Для виконання проектно – пошукових робіт передбачено використовувати такі прилади, інструменти й матеріали: Theo – 010, Т –30, світлодалекомір СТ – 5, мірна 50 метрова стрічка, центровочні прилади, штативи, сокири, лопати, лом, кирка, картографічні матеріали, топокарти з горизонталями.

Аналіз виконуваних робіт із точки зору техніки безпеки та охорони праці. Виконання робіт пов'язане з переїздом на автотранспорті з пішими переходами по автомобільних дорогах, з підвезення вантажів у кузовах автомобілів. Роботи проводитимуться згідно з “Правилами техніки безпеки” п.18.5. при роботі в сонячну жарку погоду необхідно працювати з прикритою головою. В найбільш жаркі години дня слід одягати затемнені окуляри.

Невиконання вимог охорони праці та техніки безпеки може призвести до травмування робітників під час навантаження й розвантаження, а також створення аварійних ситуацій під час роботи біля автомобільних доріг.

Недотримання вимог при обладнанні кузова автомобіля може призвести до травми робітників, які знаходяться в цьому транспорті при переїздах.

В передбачених проектом роботах найбільш небезпечною є виготовлення й закладка пунктів полігометрії другого розряду та межових знаків.

Підготовчі роботи перед виїздом у поле. Узгодження термінів виконання робіт проводиться під керівництвом начальника відділу, бюро і затверджується в технічній схемі виконання робіт. В цій же схемі вказуються зони комунікацій, параметри, затверджені знаки тощо.

В маршрутах чи переходах рух бригад спеціалістів повинен бути організованим і здійснюватись під керівництвом начальника бригади. Маршрути пересування повинні бути затверджені в технічній схемі виконання робіт чи узгодженні з керівництвом відділу земельних ресурсів та

керівниками місцевих рад. Умови й порядок проведення проектно – пошукових робіт необхідно довести до відома всіх працівників бригади.

Переходи й виконання робіт повинні здійснюватись в денний час і закінчуватись до наступанням темряви. Відхилення від умов і розпорядку виконання проектно – пошукових робіт можуть допускатися з дозволу керівника робіт, який безпосередньо відповідає за техніку безпеки й охорону праці.

Підбір кадрів, навчання. Особи, які приймаються і зараховуються на роботу в проектно – розвідувальні організації й підприємства, повинні мати технічну підготовку, пройти навчання з правил техніки безпеки та охорони праці, здати іспит і отримати допуск на право виконання певних видів проектно – пошукових робіт.

Забороняється прийом на роботу в топографічно – геодезичні організації на польові роботи людей, яким не виповнилося 16 – ти років.

Керуючись ПТБ – 88 п.1.3. з інженерно – технічними спеціалістами, які приймаються на роботу, проводиться ввідний інструктаж і вони ознайомлюються із правилами трудового розпорядку.

До виконання проектно – пошукових робіт допускаються особи, які пройшли ввідний інструктаж та вивчення правил із безпеки праці та інструктаж на робочому місці по виконанню виробничих завдань. Відмітки інструктажу на робочому місці вносять в спеціальний журнал згідно з п.1.3.16. ПТБ – 88.

Відповідно до пункту 1.3.12, 1.3.14, 1.3.15. ПТБ – 88 робітники і інженерно – технічні працівники які входять в склад бригад, навчаються в повному об'ємі за їх головними і суміжними професіями. Навчання і інструктаж разом з технічним показом повинні проводитися протягом двох днів.

Керівник бригади повинен повторити навчання (повторний інструктаж) інженерно – технічних працівників правил техніки безпеки у випадках:

- отримання в процесі виробництва нової техніки і обладнання та впровадження нових технічних методів робіт;
- виявлення грубих порушень техніки безпеки і охорони праці.

Результати повторного інструктажу заносяться в журнал по техніці безпеки і охороні праці.

Забезпечення техніки безпеки при:

а) Рекогностування маршруту руху й обстеження об'єкта. Перед виїздом в поле складається схема маршруту, на якій показуються особливо важливі, небезпечні місця й порядок руху бригад. При виконанні польових робіт згідно ПТБ – 88 п.2.1 переходи і переміщення працівників у населених пунктах допускається лише у випадках необхідності, самовільне відлучення не дозволяється. Виконання проектно – пошукових робіт

дозволяється тільки групою з 2 - 3 чоловік.

б) Вибір засобів переїзду. Для транспортування інструментів і обладнання та доставки персоналу на місце роботи проектом передбачено використовувати вантажні автомашины ГАЗ – 66, або УАЗ – 469. У відповідності з п.2.3.13. ПТБ – 88 автомашина повинна бути обладнана:

- справними дверима, які відчиняються назовні;
- фіксованими відкидними дверима, відкидними сходами;
- рівною герметичною підлогою;
- освітленням, вентиляцією, звуковими сигналами;
- дзеркалом заднього виду.

Згідно п. 8.3., 10 – 12. ПТБ – 88 кількість людей, яких перевозять в машині, не повинно перевищувати кількості облаштованих у машині місць. При перевезенні людей в кузові призначається старші, які разом із водієм відповідають за безпеку перевезення.

При виконанні пошукових робіт на полотні доріг на робітниках повинна бути одягнута сигнальна оранжева форма. При виконанні зйомочних робіт на проїзній частині дороги необхідно встановити регулювальника за 50 – 100 метрів з обох сторін від місця роботи і поставити знаки обмеження швидкості. Забороняється залишати на проїзній частині дороги без нагляду інструмент і обладнання.

в) Вибір засобів зв'язку. При проведенні проектно – пошукових робіт на території міста Чернівці зв'язок здійснюватиметься за допомогою телефону, а в польових умовах рацією. Також зв'язок між робітниками бригад при виконанні робіт може здійснюватись особисто голосом, жестами й прапорцями.

г) Вибір допоміжного одягу та медикаментів. Всі інженерно – технічні працівники на польові роботи забезпечуються спецодягом і спецвзуттям затвердженими нормативами. Спецодяг повинен бути демаскуючого характеру.

Виробнича бригада забезпечується аптечкою з новим набором медикаментів, які необхідні при роботі в польових умовах, а також робітники бригади при собі повинні індивідуальні медичні пакети.

Організація місць проживання, режим праці, побуту, харчування.

Вибір місця проживання інженерно – технічних працівників партії чи бригади проводиться по вказівці керівництва експедиції, партії, бригади.

Бази постачання продовольства, обладнання, засобів індивідуального захисту повинні бути наближені до ділянок робіт польових бригад.

Згідно п. 1.7. ПТБ –88 польові бази, партії повинні вимагати приміщення, які відповідають санітарним нормам і забезпечені необхідними предметами побуту.

В приміщенні на видному місці повинна бути вивішена інструкція по обслуговуванню нагрівних засобів.

В сонячну погоду робочий день інженера – геодезиста починається в 6⁰⁰ – 11⁰⁰ обідня перерва з 11⁰⁰ – 17⁰⁰ год., в цей час сонце особливо впливає на покази приладів. Закінчується робочий день о 21⁰⁰ годині. Якщо погода холодна і температура повітря менше 18⁰ С, то обідню перерву можна зробити з 12⁰⁰ – 13⁰⁰ год. З метою раціонального використання робочого часу. Режим праці складається так, щоб не перевищував 40 робочих годин на тиждень.

Безпека при виконанні геодезичних робіт. Згідно з п. 3.6.2. ПТБ – 88 закладка центрів полігометрії та реперів в ґрунт виконується після рекогноситування, яке передбачає їх розташування в найбільш безпечних місцях.

Згідно п. 3.6.5. ПТБ – 88 зовнішнє оформлення центрів та реперів, які були закладені в ґрунт, не повинні заважати вільному пересуванню пішоходів і транспорту.

Згідно п. 3.6.7 ПТБ – 88, якщо розміщенню знаків на вказаному на схемі місці, перешкоджає електрокабель, роботи терміново припиняються і викликаються працівники електромережі.

До роботи з світлодальноміром повинні допускатися особи, які пройшли спеціальну підготовку і здали іспит з техніки безпеки і технології роботи на даній апаратурі.

В відповідності з п.8.15. ПТБ – 88 потрібно дотримуватись особливих правил при роботі в сиру погоду і необхідно стежити за тим, щоб вологість не потрапила на електричні вузли і блоки приладів.

Профілактика пожеж. При виконанні робіт, передбачених проектом, виникає необхідність розведення вогнищ, що може служити причиною виникнення пожеж.

В відповідності до п. 1.7.15., 1.7.18., ПТБ – 88 не рекомендується розбивати табір у густих кущах, деревах. В суху погоду такі місця є пожежо небезпечні. Забороняється розводити вогнище в заростях очерету.

Площадки для вогнищ повинні бути відокремлені від дерев на відстані не менше 1,5 метра, і мають бути обкопані канавою глибиною не менше як на 15 сантиметрів. За вогнищем повинно встановити постійний нагляд. Забороняється розпалювати вогнище при сильному вітрі. При необхідності тушіння вогню, його слід заливати водою,

Технікою безпеки передбачено наявність в експедиційній бригаді вуглекислотних вогнегасників типу ОУ –5

ВИСНОВКИ

Внесення відомостей до системи ДЗК забезпечує достовірність відомостей у реєстрі речових прав. Державна реєстрація земельних ділянок як об'єктів нерухомого майна є обов'язковою умовою для виникнення та реалізації таких прав. Тому вона здійснюється у два етапи:

1. Внесення відомостей про земельну ділянку до Державного земельного кадастру (ДЗК) — це підтверджує факт існування об'єкта та надає йому кадастровий номер;

2. Державна реєстрація речових прав у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно (ДРРП) — це юридичне визнання права власності чи іншого речового права.

Для здійснення реєстрації у ДРРП земельна ділянка має бути обов'язково зареєстрована у ДЗК, і всі відомості мають бути актуальними. У разі невідповідностей чи відсутності даних у кадастрі, першочергово необхідно здійснити уточнення меж, коригування координат, або внесення змін до відомостей ДЗК через подання відповідної землевпорядної документації (технічної документації із землеустрою).

Таким чином, наявність повних, точних та актуальних відомостей у ДЗК є обов'язковою передумовою для подальшої державної реєстрації прав на земельні ділянки. Власник чи інша заінтересована особа має право ініціювати процедури уточнення або реєстрації об'єкта, а в разі виникнення спорів або втрати документів — звертатися до суду.

При виконанні дипломної роботи нами розглянуто методику формування та уточнення кадастрових відомостей на території Чертізького старостинського округу. Для громадян, які проживають на цій території сформовано та оформлено необхідні документи.

Бібліографічний список

1. Земельний кодекс України : Закон України № 2768-III від 25.10.2001.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>.
2. Цивільний кодекс України: Закон України № 435-IV від 16.01.2003.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.
3. Закон України “Про державний земельний кадастр” від 07.07.2011 №3613-VI (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3613-17>.
4. Закон України “Про землеустрій” від 22.05.2003 № 858-IV (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/858-15>.
5. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру” від 17.10.2012 №1051(Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-%D0%BF>.
6. Закон України “Про регулювання містобудівної діяльності” від 17.02.2011 № 3038-VI (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>.
7. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2023, № 9-10, ст.25)
8. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Типового договору про розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки” від 04.08.2004 №266 (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2004>.
9. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Правил охорони електричних мереж” від 4.03.1997 N 209 (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/209-97-%D0%BF>.
10. Наказ Державного комітету України із земельних ресурсів ‘Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних

ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками” від 18.05.2010 № 376 (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10/conv>.

11. Наказ Головного Управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України “Про затвердження Інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98)” від 09.04.1998 № 56 (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0393-98> .

12. Закон України “Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність” від 23.12.1998 № 353-XIV (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/353-14> .

13. Постанова Кабінету Міністрів “Про Порядок охорони геодезичних пунктів” від 19 07 1999 № 1284 (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1284-99-%D0%BF>.

14. Охорона праці в галузі сільського господарства (землевпорядкування, геодезія): навч. посіб. Суми: ВТД «Університетська книга», 2006. 375 с.

15. Охорона праці. Курс лекцій. Практикум: навч. посіб. Вид. 3-тє, перероб. І допов. Суми; ВТД «Університетська книга», 2009. 540 с.

16. Охорона навколишнього середовища. URL: <https://etk.lntu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=15204>.

17. Третяк А. М. Землеустрій: підручник. Херсон : Олді-плюс, 2019. 496с

18. Ковалишин О. Облік кількості земель, земельних ділянок та землекористувань юридичних осіб, сформованих на різних правах: стан а проблеми в умовах євроінтеграційних процесів. Землевпорядний вісник. 2015. № 8. С. 37-41.

19. Дорош Й.М., Дорош О.С. Формування обмежень та обтяжень у землекористуванні. Херсон : Олді-плюс, 2018. 650 с.

20. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 01.07.2004 р. № 1952-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>